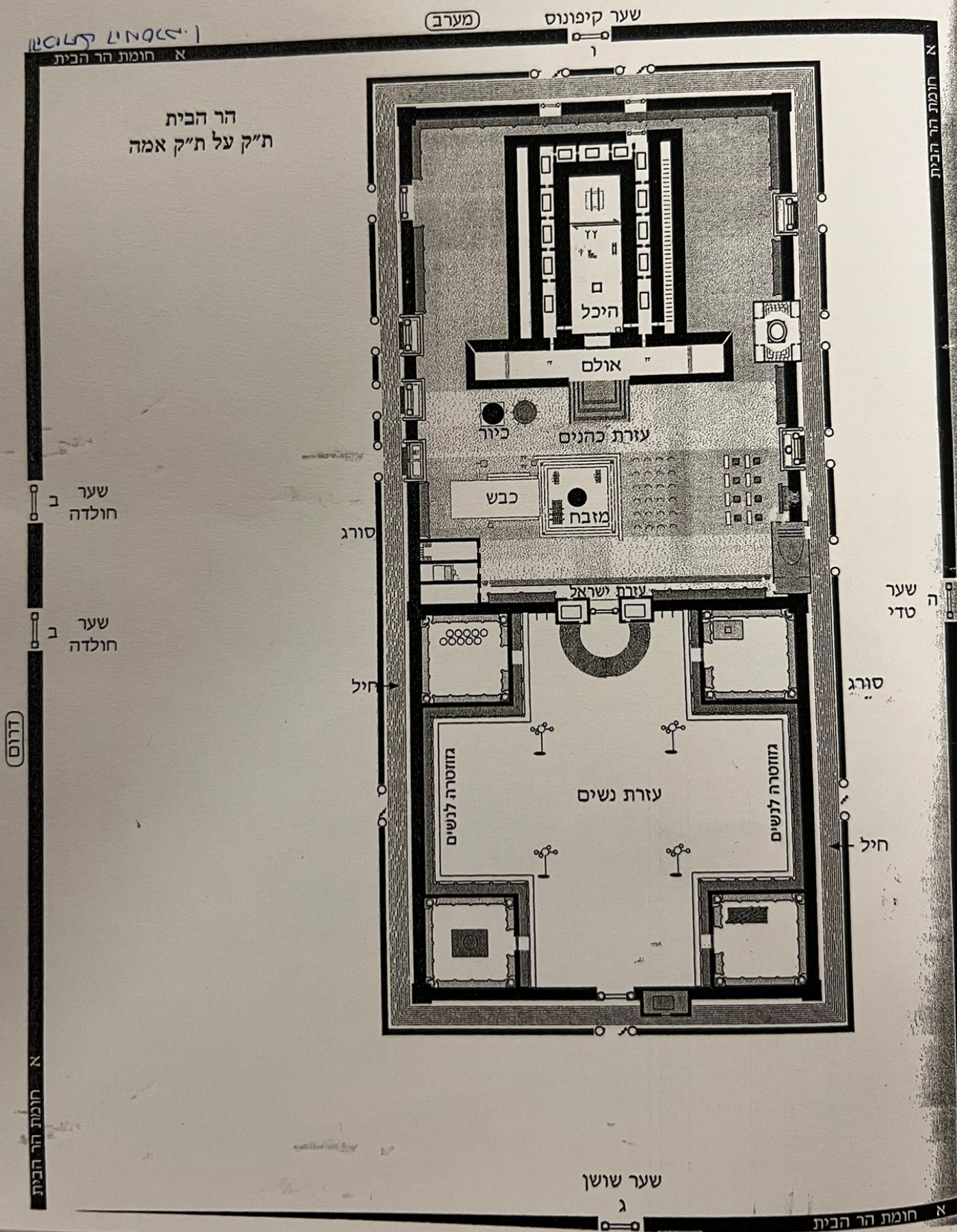

תרשים בית המקדש עם חומות העזרה והר הבית

אתה כוננת עולם מראש. יסדת תבל והכל פעלת ובריות בו יצרת:

בשורך עולם תהו ובהו וחשך על פני תהום:

גרשת אפל והצבת נגה. גלם תבניתך מן האדמה יצרת. ועל עץ הדעת אותו פקדת:

דברך זנח וזנח מעדן ולא כליתו למען ארך אפך:

הגדלת פריי וברכת זרעו והפרייתם בטובך והושבתם שקט:

ויפרקו על ויאמרו לאל סור ממנו והסירות יד כרגע כחציר אמללו:

זכרת ברית לתמים בדורו, ובזכותו שמת לעולם שארית:

חק ברית קשת למענו כרת. ובאהבת ניוחוח בניו ברכת:

טעו בעשרם ויבנו מגדל ויאמרו לכו ונעלה ונבקע הקיץ להלחם בו:

יחיד אב המון פתאם ככוכב זרח מאור פשדים להאיר בחשך:

כעסך הפרת בשורך פעלו. ולעת שיבתו לבבו חקרת:

לנית חן ממנו הוצאת. טלה טהור מקבש נבחר:

מגזעו איש תם הוצאת. חתום בבריתך מרחם לקח:

נתת לו שנים עשר שבטים. אהובי עליון עמוסים מבטן נקראו:

שמת על לוי לנית חן נחמד. ומכל אחיו קתר לו עטרת:

עמכם נבחר מזרע לוי. אהרן קדוש ה' לשרתך קדשת:

פארתו בבגדי שרד ובקרבנותיו הפר כעסך:

ציץ (מכפר על עזות מצח) ומעיל(על לשון הרע) חשן (על הדינין) ואפוד (על עבודה זרה) כתנת (על שפיכות

דמים) ומכנסים בד(על גילוי עריות) מצנפת (על הגאווה) ואבנט: (על הרהור הלב)

קרבנות פרים ועולות כבשים ושחיתות שערירים וניחוחי אילים:

ריח קטרת רקח מרקחת ובעור גחלים וזריקת דם וספירת ישר:

שועת קטרת ותפלת אמת וקדשותו מכפרת עוונותיו:

תכן בוצץ וצריכת אבן מחגר בכלם, כמלאך מיכאל משרת:

תפנת כל אלה לכבוד אהרן. כלי כפרה לישראל שמתו ועל ידו סליחת העון נתת:

תחת אהרן מגזעו יצמד לשרת לפניך ביום הסליחה:

תורת מעשה ועבודת היום שבעת ימים בזבולנו ילמד. ומזין עליו שלישי ושביעי:

שלומי זקני עם וחכמי אחיו הכהנים תמיד יסובבוהו עד בוא יום העשור. וערב יום הכפורים שחרית משביעין

אותו במי ששכן שמו בבית הזה שלא ישנה מכל מה שאמרו לו שמא יש בלבבו צד מינות. הוא פורש ובוכה על

שחשדוהו. והם פורשים ובוכים שחשדו למי שמעשיו סתומים. שמא אין בלבבו כלום. ואומרים לו:

ראה לפני מי אתה נכנס למקום אש להבת שלהבת:

קהל צדתנו עליך יסמכו ועל ידך תהא סליחתנו:

צוהו והרגילוהו עד בוא יום העשור. וערב יום הכפורים שחרית היו מעמידין אותו בשער המזרח ומעבירים לפניו

פרים ואילים וכבשים כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה:

פרשו לו סדין של בוצץ בהגיע עת שחיתות כבש התמיד לעשות מחיצה בינו ובין העם:

עושה מצוה באימה ויראה ובדק עצמו מחוצצי טבילה:

שש על מצוה לקים דתו ופשט בגדי חל וירד וטבל ועלה ונסתפג כמו שהזהר:

נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו (מקתון של זהב):

מיד מקבל את כבש התמיד ושוחט בו רב שנים ומניח לאחר לגמר השחיטה ומקבל את הדם וזרקו על המזבח

כמצותו:

לפנים להיכל ויכנס להיטיב חמש נרות ולהקטיר קטרת הבקר ולהיטיב את שמי הנרות הנשארות. ויצא והקריב

את הראש ואת האיברים כמצותן ומקטיר מנחת התמיד כמשפטה:

בכל יום יעשה מנחת הסלת ומנחת חבתין וינסך את היין בכל כלי שיר. ואחר התמיד מקריב פר העולה ושבעת

הכבשים של מוסף היום ומנחתם (לשבת וביום השבת מקריב קדם מוסף היום כבשים של מוסף שבת ומנחתם

ועורר להם הפנים ומקטיר הבזיכין כמשפטם):

יבוא מיד לבית הפרוה ובקדש היתה ופרשו לו סדין של בוץ בינו לבין העם כבראשונה:
טרכם יפשט בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו:

חל ופשט בגדי זהב ויכר וטבל כמו שהזהר ועלה ונסתפג:

זהבים מעביר ולבנים לובש שעבודת היום בבגדי לבן:

ומהר וקדש ידיו ורגליו, ובא לו תחלה אצל פרו. ופרו היה עומד בצפון כנגד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב. והכהן עומד במזרח ופניו למערב:

היה עומד באימה לפני אל עליון ואומר עליו דברי ודוי וסמך שתי ידיו עליו והתודה:

כך היה אומר: אָנָּה הָשֵׁם. חַטָּאתִי. עוֹנִיתִי. פִּשְׁעֵי לִפְנֵיךְ אֲנִי וּבֵיתִי:

אָנָּה בָּשָׂם. כִּפּוּר נָא לַחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וּלְפִשְׁעֵי. שְׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁשְׁשִׁעֵי לִפְנֵיךְ אֲנִי וּבֵיתִי. כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבַדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי ה':

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנקבד והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ואף הוא היה מתכונן כנגד המבשרים לגמר את השם ואומר להם:
תטהרו.

ואתה בטובך מעורר רחמין וסולח לאיש חסידך:

דרך ובא לו לשער נקנור והוא למזרח העזרה לצפון המזבח. הסגן מימינו וראש בית אב משמאלו. ושם שני שיערים פניהם למערב ואחריהם למזרח אחד לימינו ואחד לשמאלו. טרף בקלפי והעלה שני גורלות.
גורל ימין כשהוא של שם יתנהו על השעיר ואומר לשם חטאת:

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנקבד והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשעיר צאזל לשון של זהורית משקל שתי סלעים בין קרניו יקשר ויעמידהו בשער המזרח כנגד בית שלוחה:
אף בשעיר שהוא של שם יקשר לשון של זהורית כנגד בית שחיתתו בצנאר. ובא לו שנית אצל פרו ואומר עליו ודוי ביתו ודוי אחיו הכהנים וסמך שתי ידיו עליו והתודה:
וכך היה אומר:

אָנָּה הָשֵׁם. חַטָּאתִי. עוֹנִיתִי. פִּשְׁעֵי לִפְנֵיךְ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהֱרֹן עִם קְדוּשָׁתְךָ. אָנָּה בָּשָׂם. כִּפּוּר נָא לַחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וּלְפִשְׁעֵי. שְׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁשְׁשִׁעֵי לִפְנֵיךְ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהֱרֹן עִם קְדוּשָׁתְךָ. כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבַדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי ה':

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנקבד והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ואף הוא היה מתכונן כנגד המבשרים לגמר את השם ואומר להם:
תטהרו.

ואתה בטובך מעורר רחמין וסולח לשבט משרתך:

אחר ודוי שקד בעצמה לעשות חטאתו וחטאת העם:

בדק ספין ושחט פרו רב שנים ומרק אחר את השחיטה וקבל דמו במזרק טהור:

גם לחברו יתן מיד למרס בדמו כדי שלא יקרה: דם זה הניחו ביד מי שממס בו בעזרה על הרובד הרביעי שמן ההיכל ולחוץ. ונטל מחמה של זהב אדם קלה מחזקת שלשה קבין וידה ארוכה. ועלה לראש המזבח ופנה גחלים שמחציתן גחלת ומחציתן שלהבת אילן ואילן וחמה מן הלוחשות מצד מערב המזבח. הורידה מלאה גחלי אש לוחשות והניחה על הרובד הרביעי שבעזרה:

הוציאו לו כף ריקון ומחתה מלאה קטרת דקה מן הדקה:
ונספו ממנה מלא חפניו לא מחוקות ולא גדושות אלא טפופות ונתן לתוך הכף. ונוטל בימינו מחמת הגחלים
ובשמאלו כף הקטרת:

זרח עצמו ונכנס לקדש הקדשים עד שמגיע לארון והניח המחתה בין בדי הארון. ובבית שני מניח על אבן השתייה:
חפן כל הקטרת שבכף בחפניו וצבר על הגחלים לצד מערב וממתין שם עד שנתמלא הבית פלו עשן: טהור לב
פסע ושב לאחוריו פניו לקדש ואחוריו להיכל עד שיצא מן הפרכת ומתפלל בהיכל תפלה קצרה סמוך לפרכת:

וכך היתה תפלתו של כהן גדול:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם
אם שחונה גשומה. ואל יכנס לפניך תפלת עובדי דרכים לענין הגשם בשעה שהעולם צריך לו. ושלא יצטרכו עמך
בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא לעם אחר. שנה שלא תפיל אשה פרי בטנה ושייתנו עצי השדה את תנובתם ולא
יעדי עבד שולטן מדבית יהודה:

יצא ונטל דם הפר ממי שממנס בו. ונכנס למקום שנקנס ועמד במקום שעמד. וטובל אצבעו על כל הזיה. והזה
ממנו לפני הכפרת בין בדי הארון אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכונן להזות לא למעלה ולא למטה אלא
במצליף:

וכך היה מונה:

אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

יצא מקדשי הקדשים והניחו על כן הזהב שהיה בהיכל:

כצאתו הביאו לו שעיר חטאת. שחטו וקבל דמו במזרק טהור:

לפנים יכנס להזות מדמו בין שני בדי הארון כסדר דם הפר אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכונן להזות לא
למעלה ולא למטה אלא במצליף:

וכך היה מונה:

אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

יצא והניחו על כן הזהב השני שהיה בהיכל:

מהר ונטל דם הפר מן הכן שהניח עליו וטובל אצבעו על כל הזיה. והזה ממנו על הפרכת כנגד הארון מבחוץ אחת
למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכונן להזות לא למעלה ולא למטה אלא במצליף:

וכך היה מונה:

אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

נחץ והניח דם הפר ונטל דם השעיר. ועשה לדמו כאשר עשה לדם הפר. והזה על הפרכת כנגד הארון מבחוץ אחת
למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכונן להזות לא למעלה ולא למטה אלא במצליף:

וכך היה מונה:

אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

שש וערה דם הפר לתוך המזרק שבו דם השעיר ונתן המלא בריקון כדי שיתערבו יפה יפה זה בזה. ובא ועמד

לפנים ממזבח הזהב בין המזבח והמנורה ומתחיל להזות מדם התערבת:

על ארבע קרנותיו יתן כסדרו מתחיל מקרן מזרחית צפונית ומסיים בקרן דרומית מזרחית. וחומה הגחלים והאפר
שבמזבח הזהב הילך והילך עד שמגלה זהבו. ומזה מדם התערבת על טהרו של מזבח שבע פעמים:

פסע ויצא לצד דרום חוץ לאולם ושפך את השירים על יסוד מערבי של מזבח החיצון:

צעד ובא לו אצל השעיר המשתלח לצאזל להתדודות עליו אשמת קהלו וסמך שתי ידיו עליו והתנדדה:

וכך היה אומר:

אנא השם. חטאו. עוה. פשעו לפניך עמך בית ישראל. אנא בשם. כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים. שחטאו ולשעו ופשעו לפניך עמך בית ישראל. ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' :

והכהנים והעם העומדים בעזרה קשהיו שומעים את השם הנקבד והנוקא מפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם ואומרים:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואף הוא היה מתכונן כנגד המברכים לגמר את השם ואומר להם:

מטהרו.

ואתה בטובך מעורר רחמין וסולח לעדת ישראל:

קרא לאחד מן הכהנים המזמן מאתמול להוליכו ומסרו לו. והוליכו אל ארץ גזרה למדבר שמם. וכשהגיע לצוק חולק לשון של זהורית שבקניני חציו קושר בסלע וחציו בין קרניו ודחפו בשתי ידיו לאחוריו. והוא היה מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה איברים איברים. ואומר כך ימחו עונות עמך בית ישראל:

רץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים וקרען והוציא אמוריהם ונתנם במקום להקטירם על גבי המזבח. ובשרן קלעו במקלעות ומשלחן ביד אחרים להוציאן לבית השרפה:

שב ובא לעזרת נשים אחר שהגיע השעיר למדבר ומבכר ברכת התורה שלפניה. וקורא בתורת כהנים בפרשת אחרי מות ואך בעשור. וגולל הספר תורה ומניחה בחיקו ואומר יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן. ובעשור שבחמש הפקדים קורא על פה. ומבכר לאמריהם שמונה ברכות. על התורה. ועל העבודה. ועל ההודאה. ועל מחילת העון. ועל המקדש. ועל ישראל. ועל הכהנים. ועל שאר התפלה:

תכן צעדיו ובא לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לבן ויירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ועשה שעיר הנעשה בחוץ שהוא ממוסף היום. ואחר כך מקריב את אילו ואת איל העם ומנחתם ונספיהם כמשפטם ומקטיר האמורים של פר ושעיר הנשרפים. ואחר כך מקריב תמיד של בין הערבים כהלכתו:

אחר כלותו מעשות כל אלה עוד בא לו לבית הטבילה. מהר וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב ויירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי לבן לבש וקדש ידיו ורגליו. וכן לבית קדש הקדשים להוציא את הכף ואת המחתה שהכניס בשחרית. ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לבן ויירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב לבש וקדש ידיו ורגליו. וכן להיכל להקטיר את הקטרת של בין הערבים ולהדליק את הנרות כבשאר ימים. ויצא והקריב מנחת התמיד ומותר מנחת חבתין ומנסך היין בכל כלי שיר כהלכתו. וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב. הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומליון אותו עד ביתו. ויום טוב היה עושה בצאתו בשלום מן הקדש. אשרי העם שפכה לו אשרי העם שה' אלהיו:

ובכן כמו ששמעת תפלת כהן גדול בהיכל כמו כן מפינו תשמע ותושיע:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתא השנה הזאת הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם.

שנת אורה. שנת ברכה. שנת גילה. שנת דיצה. שנת הוד. שנת ועד טוב. שנת זמרה. שנת חדנה. שנת טובה. שנת טלולה גשומה, אם שחונה. שנת ישועה. שנת כלכלה. שנת למוד. שנת מנוחה. שנת נחמה. שנת ששון. שנת עלצון. שנת פדות. שנת צהלה. שנת קוממיות. שנת קבוץ גליות. שנת קבול תפלות. שנת רצון. שנת שלום. שנת שבע. שנה שתוליכנו בה קוממיות לארצנו.

שנה שתדבר בה עמים תחתנו.

שנה שתכתבנו לחיים טובים.

שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל לפרנסה זה לזה ולא לעם אחר.

שנה שתעצר המגפה והמשחית מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל.

שנה שלא תפיל אשה פרי בטנה:

אמת מה נהדר היה כ'הן גדול בצאתו מבית קדשי הקדשים בשלום בלי פגע
 כא'הל הנמתח בדרי מעלה

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

מראה כ'הן

כל אלה בהיות ההיכל על יסודותיו ומקדש הקדש על מכונותיו וכ'הן גדול עומד ומשכת דורו ראו נשמחו